

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoZm/84/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314217152
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Haitová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1314217152.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., IČO: 264 29 705, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, zast. Fridrich Palko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Š. C., Z.. XX.X.XXXX, B. K. Z. V. Č.. XXX, XXX XX K. Z. V., o návrhu na uplatnenie pohľadávky zo zmenky, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.04.2015 č.k. 16C 22/2014-33, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.04.2015 č.k. 16C 22/2014-33 z r u š u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie do skončenia konania o prejudiciálnej otázke, vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie pod číslom C-328/14, ktorú predložil Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 10.06.2014 Súdny dvor Európskej únie a týka sa výhradne čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS a čl.4 smernice Rady 87/102/EHS.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ si v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uplatňuje voči odporcovi v predmetnej veci práva zo zmenky, ktorú nadobudol ako indosatár. Súdu je z úradnej činnosti známe, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., z ktorej bola v tejto veci uplatnená zmenka indosovaná na navrhovateľa, opakovane vystupuje v súdnych konaniach, v ktorých sa domáha peňažných plnení z úverových zmlúv, pričom v posudzovanom prípade dochádza ku kolízii medzi zmenkovým právom a ochranou spotrebiteľa, pretože konajúci súd podľa zmenkového práva by vo všeobecnosti nemal byť oprávnený skúmať kauzálny nexus, teda skutkový a právny základ zmenkového vzťahu, a to ani vtedy, ak by skutkovým a právnym základom zmenky mal byť zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

Na základe uvedeného mal súd za to, že jeho rozhodnutie v predmetnej veci závisí od otázky (výkladu právnych aktov inštitúcií EÚ na ochranu spotrebiteľov), ktorá je zverená inému orgánu - Súdny dvor EÚ v zmysle čl. 267 ZFEÚ, a ktorú konajúci súd nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Nakoľko ohľadom výkladu dotknutých právnych aktov orgánov EÚ bola v konaní s obdobným predmetom a skutkovým základom, v ktorom vystupuje rovnaký navrhovateľ, predložená Krajským súdom v Prešove uznesením zo dňa 10.06.2014 sp. zn. 6Co/132/2013 prejudiciálna otázka v zmysle čl. 267 ZFEÚ v znení uvedenom v napadnutom uznesení, súd prvého stupňa konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) veta prvá O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušil do ukončenia predmetného konania o tejto prejudiciálnej otázke.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na to, že voči uzneseniu Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 10.6.2014 o predložení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania bolo podané dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti uznesenia o

predložení prejudiciálnej otázky. K odôvodneniu rozhodnutia súdu prvého stupňa o prerušení konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože vyhodnotil, že označená prejudiciálna otázka a jej vyriešenie predstavuje otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci navrhovateľ tvrdil, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Právny poriadok, či už vnútroštátny ako aj medzinárodný, ktorý je možné na vec aplikovať, je v rozsahu pre rozhodnutie v tejto veci jednoznačný a nie je potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10 Co79/2013, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. V ďalšej časti odvolania podrobne odôvodňoval svoje stanovisko, prečo sa v predmetnej veci nejedná o prípad uplatňovania pohľadávky zjavne neopodstatnenej, ani o podanie zjavne neprípustného návrhu, ako aj svoje stanovisko k postupu súdu prvého stupňa ohľadom prerušenia konania a predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) veta prvá O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V prejednávanom prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že predkladajúci vnútroštátny súd nerozhoduje o zmenkovom platobnom rozkaze, a teda v osobitne zjednodušenom súdnom konaní s osobitnými procesnými pravidlami, ale rozhoduje v rámci konania o návrhu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktoré sa v súlade s jeho čl. 19 riadi okrem pravidiel upravených priamo v nariadení č. 861/2007 procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie, a teda uplatňujú sa v zásade všeobecné procesné pravidlá civilného konania, ktoré nie sú v rozpore s uvedeným nariadením.

Európsky parlament a Rada EÚ prijali dňa 11.07.2007 Nariadenie č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu - (ďalej len „Nariadenie“). Takto prijaté Nariadenie vytvorilo pre zmluvné strany alternatívu konaní, existujúcich podľa práva členských štátov (čl. 1 Nariadenia). Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa vedie konanie. Právnu úpravou uvedenou v tomto nariadení sú súdy členských štátov viazané priamo len v rozsahu, v akom má Nariadenie vlastnú úpravu európskeho konania, inak sa riadi procesným právom členského štátu v ktorom sa konanie vedie.

Aj v predmetnej veci teda bolo potrebné riešiť otázku možnosti prerušenia konania podľa procesného práva Slovenskej republiky. V ust. § 109 O.s.p. sú určené prípady, v ktorých dochádza k prerušeniu konania rozhodnutím súdu, pretože sa v konaní vyskytla prekážka, ktorá dočasne bráni v jeho pokračovaní. V ods. 1 citovaného ustanovenia sú formou taxatívneho výpočtu upravené dôvody, pre ktoré je súd povinný konanie uznesením vždy prerušiť a v ods. 2 citovaného ustanovenia prípady, v ktorých je súdu daná možnosť prerušiť konanie, ak neurobí iné vhodné opatrenia. V predmetnej veci dôvody napadnutého rozhodnutia svedčia o tom, že súd prvého stupňa dospel k záveru o povinnom (§ 109 ods. 1 O.s.p.) ako aj fakultatívnom (§109 ods. 2 O.s.p.) prerušení konania v nadväznosti na konanie vedené na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co 132/2013.

Označené konanie na odvolacom súde nie je však konaním, ktorého výsledok by privodil zodpovedanie predbežnej otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť konajúci sudca (§ 109 ods. 1 písm. b) veta prvá, O.s.p.), a ani konaním, ktorého výsledok by privodil záver o súladnosti či nesúladnosti dotknutého zákona s ústavným poriadkom alebo medzinárodnou zmluvou. V konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6 Co 132/2013 môže byť vyvedený len záver o žalobe navrhovateľa proti v konaní označenému odporcovi. Konajúci súd prvého stupňa v tejto veci nemôže byť preto viazaný prípadným

takýmto záverom, týkajúcim sa iného odporcu. Súd prvého stupňa neprerušoval konanie z dôvodu, že by on predkladal prejudiciálnu otázku súdneho dvoru EÚ alebo že by prerušoval konanie práve do skončenia konania o prejudiciálnej otázke položenej iným súdom, ktorá by mala mať význam pre toto konanie. Za takéhoto stavu, keď konanie vedené na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co 132/2013 nemôže mať pre toto konanie taký vplyv, aký predpokladá aplikácia ust. § 109 ods. 1 písm. b), c) O.s.p. treba súhlasiť s navrhovateľom, že podmienky pre prerušenie konania podľa týchto ustanovení neboli splnené. Dôvody napadnutého rozhodnutia neuvádzajú posudzovanie možnosti prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. 2 O.s.p..

Navrhovateľ v dôvodoch svojho odvolania poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co 79/2013 z 5.9.2013, z ktorých akcentuje najmä nemožnosť dlžníka uplatniť kauzálne námietky proti indosatárovi. Navrhovateľ pritom opomína i ďalšie názory vyslovené v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove (napr. 14Co/119/2013-51 zo dňa 29.10.2013), v ktorých je zdôraznené, že výnimku zo zásady zvýšenej nespornosti a abstraktnosti zmenkového záväzku tvorí preukázaná námietka dlžníka. Zmenkový dlžník je oprávnený priamo už zo ZZŠ uplatniť takúto námietku a ak ju preukáže, môže následne na svoju obranu vzniesť aj kauzálne námietky, vyplývajúce z jeho vzťahu k remitentovi či iným skorším majiteľom zmenky. Odvolací súd dal do pozornosti aj to, že možnosť uplatnenia kauzálnych námietok i bez naplnenia dispozície ust. § 17 ZZŠ pripustil v spotrebiteľských vzťahoch aj Nález Ústavného súdu ČR IV.ÚS 457/10 z 18.07.2013. Ten zdôraznil, že v prípade spotrebiteľov nemožno odhliadať od ich špecifických záujmov a postavenia. Ústavný súd ČR, konajúci o návrhu na zrušenie ustanovenia § 17 ZZŠ, zdôraznil prednosť ústavne konformnej interpretácie právneho predpisu pred jeho derogáciou, t.j. pokiaľ sa právny predpis javí Ústavnému súdu ako problematický, pokúša sa nájsť pred jeho zrušením takú výkladovú alternatívu, ktorá by bola v súlade s ústavným poriadkom. Aj v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu je potrebné teda odkázať na označené závery a i na závery vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu ČR, najmä jeho body 17, 19, 21, 22.

Za okolností ako vo veci samej prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý rozhoduje o návrhoch na plnenie zo zmeniek, aby okrem iného preskúmal, či boli zmenky vystavené v súlade s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., a teda či zmenková suma v čase vyplnenia zmeniek bola najviac vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, vnútroštátnemu súdu nič nebráni v tom, aby si za účelom takéhoto posúdenia vyžiadal (napr. od dlžníka) všetky potrebné podklady (vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere), pretože v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. môže vnútroštátny súd aj bez návrhu vykonať dôkazy, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa môže bez toho, aby čakal na výsledok konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co 132/2013, posudzovať aj tieto otázky relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu.

Ak neboli splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b), c) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., súd prvého stupňa rozhodol o prerušení bez návrhu, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9, tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.